1 – za dowód bezwzględnej zbieżności.

3 – za dowód zbieżności warunkowej dla $a > \frac{1}{2}$,

6 – za rozbieżność szeregu dla $a \leqslant \frac{1}{2}$ tutaj punkty dostawali ci, którzy zrobili wszystko, co trzeba (dwie osoby) i część punktów osoby, które wskazały poprawną drogę do rozwiązania.

Uwaga:
spora liczba studiujących AM1.1 pisała, że ciąg o wyrazie $n^a + \sin n$ jest rosnący dla KAŻDEGO $a > 0$, co akurat nie jest prawdą, jest tak jedynie dla $a \geqslant 1$. Ten błąd jest kompromitujący. Podobnie jak szacowanie z dołu liczb $\sin n$ przez liczbę dodatnią. Akurat to nie było potrzebne dla wszystkich n, zresztą to nieprawda dla wszystkich n, co wynika z niewymierności liczby π, więc z twierdzenia, którego jeszcze na wykładzie i w większości grup ćwiczeniowych nie dowodzono. Prawdą jest natomiast, że $|\sin n| > \frac{1}{2}\sin 1$ dla nieskończenie wielu n, dokładniej dla każdego $m \in \mathbf{N}$ wśród liczb $m, m+1, m+2, m+3, m+4, m+5$ da się wskazać co najmniej jedną (a nawet 4), dla których tak jest, stwierdzenie, że tak jest dla nieskończenie wielu jest niewystarczające dla dowodu opartego na rozbieżności szeregu harmonicznego.